

Domarkompendium för TYSK JAKTERRIER (Deutscher Jagdterrier)

Kompendiet är reviderat och uppdaterat
2019 inför 2020 års domarkonferens

Maskulin hane av utmärkt typ med utmärkta proportioner. Något djupt stop, kunde ha flatare hjässa. Utmärkt svans. Välvinklad bak, kunde vara bättre vinklad fram.

Maskulin hane av utmärkt typ. Välkonstruerad allt igenom. Utmärkt stark kropp. Utmärkt pälskvalitet.

STANDARD FÖR TYSK JAKTTERRIER (Rasnamn i hemlandet: Deutscher Jagdterrier)

Grupp 3

FCI-nummer 103

FCI-Standard på tyska publicerad 2015-05-26

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2015-03-19

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2016-03-07

Ursprungsland/hemland: Tyskland

**Användningsområde: Mångsidigt användbar jakthund,
särskilt som gryt- och drivande hund.**

FCI-Klassifikation:

Grupp 3, sektion 1. Med arbetsprov.

Bakgrund/ändamål:

Efter första världskriget lämnade några aktiva jägare den numerärt starka Foxterrierklubben för att bygga upp en avel, som uteslutande skulle vara inriktad på jaktlig duglighet. De erfarna kynologerna Rudolf Friess, Walter Zangenberg och Carl-Erich Grünewald beslöt att avla fram en svart och röd hund för grytjakt. En tillfällighet kom till deras hjälp. Chefen för Hagenbecks zoo, Lutz Heck, skänkte Walter Zangenberg fyra svarta och röda terrier, som enligt uppgift skulle härstamma från renavlade foxterrierlinjer. På dessa hundar grundades aveln av den tyska jaktterriern. Vid den här tiden anslöt sig Dr. Herbert Lackner till grundarna. Gemensamt lyckades de, genom skicklig inkorsning av gammal engelsk strävårig terrier och welsh terrier och efter år av intensivt avelsarbete, att befästa exteriören hos rasen. Samtidigt lade man stor vikt vid att rasen skulle vara mångsidig, hård och skalldrivande hund med vattenpassion, uttalad jaktinstinkt och hög dresserbarhet. 1926 bildades den tyska jaktterrierklubben, Deutscher Jagdterrier-Club. I likhet med tidigare lägger uppfödarna av tysk jaktterrier den allra största vikt vid jaktlig brukbarhet, stabilt temperament, mod och käckhet.

Helhetsintryck

Tysk jaktterrier skall vara en liten, mestadels svart och tanteecknad, kompakt, välproportionerlig jakthund.

Viktiga måttförhållanden

Förhållande bröstomfång/mankhöjd: bröstomfånget skall vara 10 till 12 cm större än mankhöjden.

Förhållande kroppslängd-mankhöjd: kroppen skall vara betydligt längre än mankhöjden.

Förhållande bröstdjup-mankhöjd: bröstdjupet skall vara ca 55-60% av mankhöjden.

Uppförande/karaktär

Rasen skall vara modig och hård, arbetsglad och uthållig, vital och temperamentsfull. Den skall vara pålitlig, sällskaplig och följsam, varken skygg eller aggressiv.

Kommentar till

användningsområde:

Tysk jaktterrier är en allroundhund. Den är en skalldrivande, grytskarp hund med stor vattenpassion som också är utmärkt till eftersök. Den används idag främst som kortdrivare, grythund och vildsvinshund.

Kommentar till

bakgrund/ändamål:

Käckhet - snarare kvickhet. Tysk Jaktterrierklubb i Sverige bildades 1980.

Kommentar till helhetsintryck:

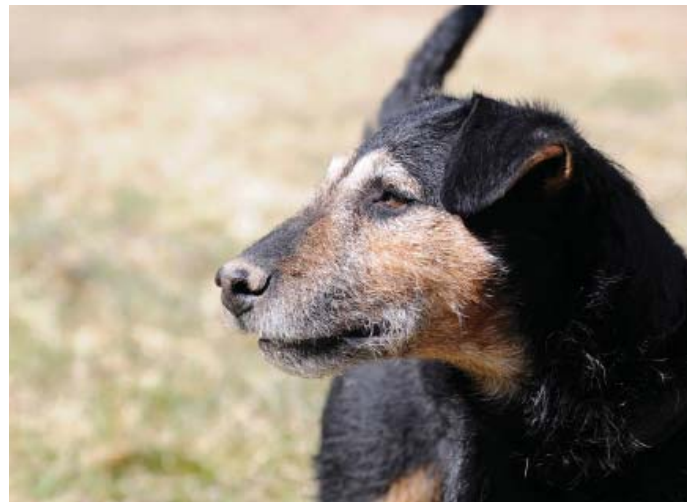
Mestadels svart med rödbruna eller gula tecken. Tysk jaktterrier är en robust jakthund och det skall synas! Från sidan skall rasen ge ett rektangulärt intryck, ett kvadratisk intryck är fel.

Kommentar till mankhöjd:

Det finns ett önskemål från klubben att alla hundar mäts. Både höjd och bröstomfång.

Utmärkt strävårig päls. Typiskt maskulint huvud med utmärkta detaljer och proportioner.

Maskulin hane som kunde ha längre skalle och nosparti. Väl utfyllt nosparti, bra haka, lera på nosen därav ser den på bilden lite ljus ut, tillräckligt stora öron. Observera att så här mycket mask är tillåten.

Maskulin hane. Utmärkt huvud i alla detaljer. Lägg speciellt märke till den flata skallen och det svagt markerade stopet. Mörkt tecknad. Fullt tillräcklig mängd tanfärg.

Maskulin hane. Utmärkt huvud med synnerligen bra käkparti, utmärkta öron, utmärkta ögon med intensiv blick.

Utmärkt typ. Maskulin hane, aningen ljus nostryffel, aningen breda kinder, f ö ett utmärkt huvud med utmärkt uttryck.

Utmärkt tikhuvud. Feminin tik, släthårig, utmärkta ögon och öron, aningen djupt stop, utmärkt haka och nosparti, färg och teckning.

Huvud:

Huvudet skall ha en utsträckt form och vara något kilformat men inte spetsigt. Nospartiet skall vara något kortare än skallen mätt från nackknöl till pannavsats.

Skallparti

Skalle

Skallen skall vara flat. Den skall vara bred mellan öronen, smalare mellan ögonen.

Stop

Stopet skall vara svagt markerat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara proportionerlig till nospartiet och varken vara för smal eller för liten, inte kluven. Den skall vara svart men hundar med brun päls har brun nostryffel.

Nosparti

Nospartiet skall vara kraftigt med utpräglad käkmuskulatur, välutvecklad underkäke och kraftigt markerat hakparti.

Läppar

Läpparna skall vara stramt åtliggande och väl pigmenterade.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara kraftiga med ett perfekt, jämnt och fullständigt saxbett. Tänderna skall vara stora och lodrätt placerade i käkarna.

Kinder

Kinderna skall vara markerade.

Ögon

Ögonen skall vara mörka, små, ovala och djupt liggande.

Ögonkanterna skall vara åtliggande. Uttrycket skall vara beslutamt.

Öron

Öronen skall vara framåttippade och ligga tätt an mot huvudet. De skall vara högt ansatta, V-formade och inte alltför små.

Hals:

Halsen skall vara kraftig, inte för lång. Den skall vara väl ansatt med markerad övergång i skuldran.

Kommentar till huvud:

OBS! Olika pälsvarianter ger olika intryck.

Tunn utvecklad tik, tunt nosparti, speciellt klen och utvecklad underkäke, släthårig (jämför nospartiet med släthårig tik längst ner till höger på föregående sida).

Kommentar till käkar/tänder:

Tänderna är viktiga på denna ras då de är ett arbetsverktyg. Rasen skall i förhållande till sin storlek ha stora tänder.

Kommentar till ögon:

Tysk jaktterrier skall kunna arbeta i gryt och taggiga snår utan att ögonen skadas i onödan, därav form och läge.

Kommentar till öron:

Öronens form och placering är mycket viktigt för helhetsintrycket. Öronlädren skall vara relativt tjocka.

Kropp:

Överlinje

Överlinjen skall vara plan.

Manke

Manken skall vara markerad.

Rygg

Ryggen skall vara stark, plan och inte för kort.

Ländparti

Ländpartiet skall ha kraftig muskulatur.

Kors

Korset skall vara flackt med kraftiga muskler.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup med väl välvda revben men inte för bred. Bröstbenet skall vara långt och revbenen skall nå långt bakåt.

Underlinje och buk

Underlinjen skall löpa i en elegant båge bakåt. Flanken skall vara kort och stram och buken lätt uppdragen.

Svans

Svansen skall vara väl ansatt i det långa korset. Den skall hellre bäras lätt uppåtriktad än helt rättuppstående. Svansen får inte bäras framåtriktad över ryggen. I länder där kuperingsförbud råder lämnas svansen naturligt lång. Den skall bäras vågrätt eller lätt sabelformat.

Svanskupering är förbjuden i Sverige.

Extremiteter

Framställ

Helhet

Sett framifrån skall framstället vara rakt och parallellt, betraktat från sidan skall det vara väl placerat under kroppen. Avståndet från marken till armbågen skall vara ungefär lika stort som från armbågen till manken.

Skulderblad

Skuldran skall vara lång, snedställd och väl tillbakalagd med kraftiga muskler. Vinklingen skall vara god mellan skulderblad och överarm

Överarm

Överarmarna skall helst vara långa med bra och torr muskulatur.

Armbåge

Armbågarna skall ligga an mot kroppen och varken vara inåt- eller utåtvidna. Vinklingen skall vara god mellan överarm och underarm.

Kommentar till rygg:

Från sidan skall rasen ge ett rektangulärt intryck, ett kvadratisk intryck är fel.

Kommentar till bröstorg:

Viktigt med långt bröstben och att revbenen når långt bak så att inälvorna skyddas.

Kommentar till underlinje:

Underlinjen får aldrig bli vinthundsläk.

Kommentar till svans:

Observera att svansen skall vara väl ansatt och hellre bäras horisontellt eller lätt uppåtriktad än helt rättuppstående.

Kommentar till skulderblad:

Skuldran skall vara lång, snedställd och tillbakalagd med kraftiga muskler.

(Ordet väl är en felöversättning.)

Kommentar till överarm:

Överarmarna skall helst vara långa, men ej så långa som möjligt, med bra och torr muskulatur.

Underarm

Frambenen skall vara torra och lodrätt ställda. Benstommen skall vara kraftig.

Handlov

Handlovarna skall vara kraftiga.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara lätt vinklade, benstommen snarare kraftig än tunn.

Framtassar

Framtassarna, som ofta är bredare än baktassarna, skall ha väl slutna tår. De skall ha tillräckligt tjocka, fasta och motståndskraftiga trampdynor med bra pigment. I såväl stående som i rörelse skall framtassarna vara parallella, varken inåt- eller utåtvridna.

Bakstäl:

Helhet

Sett bakifrån skall bakstället vara lodrätt och parallellt. Det skall ha bra vinklar såväl mellan lårben och underben som mellan underben och hasled. Benstommen skall vara kraftig.

Lår

Låren skall vara långa, breda och muskulösa.

Knäled

Knäna skall vara kraftiga med god vinkling mellan lårben och underben.

Underben

Underbenen skall vara långa, muskulösa och seniga.

Has/hasled

Hasorna skall vara lågt ansatta och kraftiga.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara korta och lodrätt ställda.

Baktassar

Baktassarna skall vara lätt ovala med väl slutna tår. De skall ha tillräckligt tjocka, fasta och motståndskraftiga trampdynor med bra pigment. I såväl stående som i rörelse skall baktassarna vara parallella, varken inåt- eller utåtvridna.

Rörelser:

Rörelserna skall vara vägvinnande med god steglängd fram och bra påskjut bak. De skall vara flytande, parallella fram och bak, inte stiltiga.

Hud:

Huden skall vara tjock och ligga stramt an mot kroppen utan veck.

Kommentar till underarm:

Observera meningen "benstommen skall vara kraftig". Den får aldrig vara fin eller klen. Detta innebär att en hund med låg mankhöjd fortfarande skall ha kraftig benstomme.

Kommentar till rörelser:

Rörelserna skall vara flytande aldrig korta, stiltiga eller trippande.

Päls:

Pälsstruktur

Strävhaarig päls som skall vara åtliggande, tät och hård eller släthaarig päls som skall vara grov.

Färg

Färgen skall vara svart, mörkbrun eller melerat svartgrå med rödgula, skarpt avgränsade, rena tecken på ögonbryn, nosparti och bröst, på benen samt runt anus. Ljus och mörk mask är lika tillåtet; små vita tecken på bröst och tår tolereras.

Storlek/vikt:

Mankhöjd

Hanar: och tikar 33-40 cm.

Vikt

Hos både hanhundar och tikar skall vikten vara i enlighet med storlek och kroppsbyggnad, varken för tung eller lätt.

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Kommentar till päls:

Vanligen tas alltför lite hänsyn till pälsens kvalitet vid exteriörbedömning. En tysk jaktterrier skall tåla hårt väder och terräng. Detta innebär att pälsen skall skydda hunden vid arbete i taggiga buskar, ha god avrinningsgrad vid vattenarbete och värma vid kyla.

Det är därför mycket viktigt att rasen har en bra päls. Avelsarbetet strävar bland annat till att få en trimningsfri päls, varför en sådan speciellt skall framhållas. Observera även att en strävhaarig hund i jämförelse med en släthaarig alltid ser ut att ha mer massa, kraftigare extremiteter och kraftigare nosparti. Båda varianterna är dock lika mycket värda.

Kommentar till färg:

I den tyska versionen av standarden står det att färgen "är" inte "skall" vara svart osv. Färg och teckning är av underordnad betydelse. För mycket vitt bör dock alltid medföra sänkt kvalitetspris. För mycket = iögonfallande.

Utmärkt strävhaarig päls.

Allvarliga fel

- Smal skalle.
- Smalt liksom spetsigt nosparti.
- Dåligt markerad underkäke; smala käkar.
- Svagt bett; varje liten oregelbundenhet i placeringen av tänderna i över- och/eller underkäken.
- Ljusa, för stora eller framträdande ögon.
- Ståndöron, delvis resta, för små, för lågt ansatta eller för tunga öron.
- Dåligt vinklat framställ.
- Svankrygg eller karprygg; för kort rygg.
- Kort bröstben.
- För smal eller för bred front.
- Dåligt vinklat bakställ; överbyggdhet.
- Mycket utåt- eller inåtvridna armbågar.
- Marktrång eller markvid benställning; kohasighet, hjulbenthet eller trångt bakställ såväl i stående som i rörelse.
- Styltiga eller trippande rörelser.
- Spretiga tassar, katt-tassar, hartassar.
- Svans som bärs framåt över ryggen; för lågt ansatt svans; svans som bärs hängande.
- Korthårig, ullig pälskvalitet, öppen eller tunn päls.
- Hårlöshet på buken och på lårens insidor.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Vekt temperament.
- Otypiska hundar.
- Över- eller underbett, korsbett, tångbett, kulissbett, palissadbett, partiellt tångbett; oregelbundet placerade tänder i över-och/eller underkäken; avsaknad av tänder utom M3.
- Pigmentfel.
- Ektropion, entropion; olikfärgade ögon, blå eller melerade ögon.
- Annan pälsfärg än den i standarden angivna.
- Mankhöjd som över- eller understiger den i standarden angivna.

Nota bene:

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Kommentar till ståndöron

(Allvarliga fel):

Förekommer oftare för tunna öron, än för tunga öron.

Den tyska jaktterriern är, förutom en jaktmaskin, en snäll och trevlig familjehund.

Rasspecifika avelsstrategier för tysk jaktterrier 2.0

Exteriör

2.2. Exteriör Jaktterriern skall ha en för jakt funktionell exteriör som följer rasstandard. För att komma tillrätta med problem med tandfel och klen kroppsbyggnad skall kontroll av hundarnas tandstatus utföras och mankhöjd och bröstomfång mätas vid samtliga utställningar samt införas i SKK Hunddata. Då veterinärintyg gällande tandstatus endast beaktar tändernas antal och om bittet är korrekt eller inte skall kontroll av tandstatus ske oavsett om veterinärintyg finns eller inte.

Arbetsgruppens kommentarer

I målen anges några relativt enkla åtgärder som bör göra det möjligt för uppfödare att selektera avelsdjuren och på så sätt komma tillrätta med de exteriöra problem som beskrivits i kap 1.4

Domarkompndiet är sammanställt till Svenska Terrierklubbens Domarkonferens 2008 av Sofia Sollenberg, Johan Sonesson, Jan Nilsson, Åsa Kippel, Bernt Bondesson, Nils Strandén och Ann-Christin Molin, på uppdrag av Tysk Jaktterrier klubb. Reviderat till 2020 års domarkonferens. Grafisk produktion Mia Sandgren.

Detta kompendium får användas fritt av SvTeK samt SKK. Alla fotografers medgivande finns beträffande publicering.